

вз дьскѣ-тѣ, и така строшили сѣ крила-та и, и паднаѣт
на земля-тѣ, и хванѣлз ѿ нѣкой, Отз които сѣ сѣ
чили тамо.

Назмага таа Приказка: че нѣкои человекѣцы зацрѣ
то сз вьсма голѣмо оусѣрдїе и безз вниманїе захѣшатз сѣ
за нѣкаквы рѣботы, и така фѣрлатз вз вѣдѣ себе си.

С в р ѣ к а - т а. 121.

Една Главеица хранима была вз една главеарница
и гордїла сѣ, че была раждаѣла много чѣда; А Свр
ка-та ѿ чѣла и рекла: Е д р ѣ ж к е ! престани да сѣ н
дѣваш за това: зацѣ колкото по много раждашиз, то
кова и по много скѣрвы сзвѣрашиз.

Това оучи Басна-та: че най злощѣстни сѣ, коит
вз рѣбство много чѣда раждатз.

Б о г а т ы и - а. 122.

Нѣкой Богѣтз человекѣкз имѣлз двѣ дѣщери, и понѣж
една-та оумрѣла, заплатилз на дрѣги да ѿ Сплѣк
ватз. И понѣже дрѣга-та мѣ дѣщера дѣмѣла: Кѣлко мн
го сме нїи злощѣстны! зацѣ плачѣтз нашз, а нїи н
знаемз да плачемз: а Онїа, които никакз не сѣ роднїи
толико много да плачѣтз! А Мѣйка и рекла: не чѣдї сѣ
затова чѣдо! че тїа были толико много плакали: зац
тїи за парѣчки прѣвѣтз това.

Сказанїе-то Сбавѣлка, че намыратз сѣ нѣкои че
ловѣцы, които за сребролѣбїе не имз до тѣгнука да сѣ
потокарѣтз сз чѣжды злины.

О в ч а р ж - а. 123.

Единз Овчарз закарѣлз Овци-тѣ си вз една дѣбрава
и кѣто послѣлз дрѣха-тѣ си подз едно дѣвоко дзрвѣ
покачилз сѣ на дзрвѣ-тѣ, и дрѣсалз плодз-ѣ. А Овци-тѣ